

Milenci z města Pripjati - Vřestál, Zdeněk

1. Am E Am A7 Dm
Je konec dubna osmdesátšest, vysoko nad Pripjati, létají ptáci.
 E Am Dm E Am
Koruny stromů začínají kvést a Mikola má zbrusu novou práci.
 E Am A7 Dm
Dali mu na sídlišti teplý byt a život vůbec nevypadá marně.
 E Am Dm E Am
Co by se vlastně mohlo pokazit, má byt a práci v elektrárně.
 A7 Dm E Am
Je šťastnější, než dříve byl, Mikola z města Černobyl
 Dm Am A7 Dm
Šedá je voda mělkých příkopů a hnědá bývá voda ústí řek,
 E Am Dm E Am
rudá je na dně stichlých zákopů a těžká voda, to je pot i brek.

2. Am E Am A7 Dm
Jsi moje všechno, šeptá Ljubomír. Co říkáš, Nino, že by jsme se vzali?
 E Am Dm E Am
Bude půl druhé,/ všude mír a měsíc svítí na Janovský zámek.
 E Am A7 Dm
A Nina s jeho rukou na břichu, chtěla by zpívat výská a skáče v duchu,
 E Am Dm E Am
přitom jen kývne po tichu, je deset vteřin do výbuchu.
 A7 Dm E Am
Jsou nadšení a dojatí, milenci z města Pripjati.
 E Am A7 Dm
To ruské kolo je fakt jako hrom a malý Tolia zírá, jak se točí
 E Am Dm E Dm
a támhle sviští autodrom a kluci na něm můžou nechat oči

3. Am E Am A7 Dm
Ještě chci na houpačku, na pouť, na hřiště, žadoní Máša sotva pětiletá,
 E Dm E Am
nechej si něco na příště, vždyť přece není konec světa.
 A7 Dm E Am
Možná, že není, možná byl, ve městech Pripjať, Černobyl.
 Dm Am A7 Dm
Šedá je voda mělkých příkopů a hnědá bývá voda ústí řek,
 E Am Dm E Am
rudá je na dně stichlých zákopů a těžká voda, to je pot i brek.
 A7 Dm E Am
/: A konec není, ten už byl, ve městech Pripjať, Černobyl.:/